

Ce este întoarcerea la Dumnezeu? (2)

Ce nu este întoarcerea la Dumnezeu

Charles Henry Mackintosh

© SoundWords, Online începând de la: 14.11.2018, Actualizat: 14.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Să devii religios?

Să cercetăm acum, după ce am dovedit necesitatea întoarcerii la Dumnezeu, ce este întoarcerea la Dumnezeu. Este realmente important pentru noi să fim învățați în chip dumnezeiesc în privința aceasta. Numeroase rătăcirii domină cu privire la această temă și s-au spus și s-au scris multe lucruri greșite în privința aceasta. Tocmai din cauza importanței deosebit de mari a acestei teme a fost străduința permanentă a marelui dușman al sufletelor să încurce pe om în toate felurile posibile în rătăcirii. Dacă nu-i reușește să-l facă total indiferent și fără griji cu privire la întoarcerea la Dumnezeu, atunci încearcă să-i orbească ochii și să ascundă față de el caracterul adevărat al întoarcerii la Dumnezeu. Dacă de exemplu cineva într-un fel sau altul ajunge să aibă sentimentul deșertăciunii totale și al neîndestulării plăcerilor lumesti și recunoaște necesitatea stringentă a schimbării vieții lui, atunci înșelătorul de moarte va încerca în mod obișnuit să-l convingă pe un astfel de om să devină religios, să se preocupe cu rânduielile, prescripțiile și ceremoniile, să renunțe la baluri, teatru, concerte, beții și jocuri, pe scurt, la orice formă de goană după distracții și să se străduiască să ducă o viață evlavioasă, onorabilă, să respecte cu strictețe prescripțiile religioase, să citească Biblia, să dea de pomană și să facă donații de sprijinire a marilor instituții religioase și de caritate ale țării.

Dar aceasta nu este adevărata întoarcere la Dumnezeu. Cineva poate face toate acestea, și cu toate acestea să fie total neîntors la Dumnezeu. Un religios zelos, a cărui viață întreagă constă din veghere, post, rugăciuni, trai ascetic și fapte bune, poate pe deplin să nu fie întors la Dumnezeu și să fie tot așa de departe de Împărăția lui Dumnezeu ca și omul de petreceri, ușuratic, nechibzuit, care trăiește numai în chefuri. Fără îndoială aceste două caractere sunt total diferite unul de altul, diferența însă nu ar putea fi mai mare. Dar cu toate acestea amândoi nu sunt întorși la Dumnezeu, amândoi stau în afara cercului binecuvântat al mântuiților lui Dumnezeu, amândoi se află încă în păcatele lor. Desigur unul se preocupă cu „fapte rele”, în timp ce celălalt se muncește în „fapte moarte”; dar amândoi sunt fără Hristos, nu sunt mântuiți, ci amândoi se află pe calea spre chinul veșnic, fără speranță. Atât unul cât și celălalt, dacă nu se întoarce cu adevărat, își va avea partea în iazul care arde cu foc și pucioasă.

Schimbarea religiei?

Întoarcerea la Dumnezeu nu este nici trecerea de la un sistem religios la alt sistem religios. Cineva se poate despărți de iudaism, de păgânism, de islam sau de catolicism și să treacă la protestantism și cu toate acestea să fie pe deplin neîntors la Dumnezeu. Fără îndoială, privit din punct de vedere social și moral, este mult mai bine să fi un protestant decât un mahomedan; dar amândoi stau de la natură pe același fundament, amândoi nu sunt întorși la Dumnezeu. Despre amândoi se poate spune că ei, dacă nu se întorc la Dumnezeu, nu pot intra în Împărăția lui Dumnezeu. Întoarcerea la Dumnezeu nu este legătura cu un sistem religios, oricât de drept-credincios ar fi acesta. Cineva poate fi membru al celei mai respectabile părtașii creștine a creștinătății, și cu toate acestea să fie un om nemântuit, neîntors la Dumnezeu, aflat pe drumul spre pierzarea veșnică.

O mărturisire de credință?

Aceasta este valabil și despre mărturisirile de credință teologice. Cineva poate cunoaște pe de rost toate acele așa-numite articole de credință, el se poate declara de partea învățăturii lui Luther, Calvin, Wesley sau a unui alt om și cu toate acestea să fie neîntors la Dumnezeu și mort în păcate și fărădelegi și pe drumul spre locul unde din cauza întunericii veșnic, îngrozitor niciodată nu va pătrunde vreă rază de speranță.

Ce foloase are un sistem religios sau o mărturisire de credință teologică pentru un om care nu posedă nici o urmă a vieții dumnezeiești? Sistemele și crezurile nu pot nici să învieze, nici să salveze și nici să dea viața veșnică. Poți depune eforturi an după an în tot felul de lucrări creștine și cu toate acestea să sfârșești acolo unde ai început – în monotonia lipsită de mângâiere a faptelor moarte. Ce valoare au toate acestea? Care este sfârșitul tuturor acestor eforturi fără odihnă și fără pauză? Este moartea și o veșnicie întunecată, îngrozitoare. Ce valoare au toate acestea? Care este sfârșitul tuturor acestora? *Moartea!* Da, și după aceea? Aceasta este întrebarea. Să dea Dumnezeu ca importanța și gravitatea acestei întrebări să fie mai mult înțeleasă corect, și înainte de toate lucrurile. Însă cu regret este așa, că creștinismul însuși, în toată prezentarea lui, este primit numai ca sistem de credință religios.

Predicator al Evangheliei și totuși pierdut?

Este chiar posibil, ca un om să aibă cunoștință de planurile minunate ale harului lui Dumnezeu, de mântuirea prin credință, de îndreptățirea fără fapte, ca el să mărturisească, că el crede în aceste lucruri și se bucură de ele, da, că el apără prin cuvânt și scriere învățătura creștină și este un predicator elocvent al Evangheliei. Toate acestea sunt posibile, și cu toate acestea persoana să fie total neîntorsă la Dumnezeu, moartă în păcate și greșeli și împietrită. Ea se poate înșela și distruge singură cu familiarizarea ei cu principiile de bază cele mai de preț ale adevărului curat, dar care niciodată nu a ajuns mai adânc de nivelul înțelegerii, niciodată nu a ajuns la conștiința lui, nu a atins niciodată inima lui și nu a mântuit sufletul lui.

Acesta este cel mai înspăimântător caz dintre toate. Nimic nu poate fi mai îngrozitor, mai teribil decât starea unui om care simulează că el crede Evanghelia lui Dumnezeu, se bucură de ea, da, chiar o predică și învață pe alții adevărurile cele mai mari specifice creștinătății și cu toate acestea este total neîntors la Dumnezeu, nu este răscumpărat și se află pe drumul său spre o veșnicie de chinuri de nespus – chinuri care fără discuții vor fi intensificate până la extrem prin amintirea că odinioară el a simulat că el crede și chiar a predicat mesajele cele mai minunate, pe care urechea muritoare le-a auzit vreodată.

Iubite cititor, oricine ai fi, te rugăm insistent, să-ți îndrepti atenția spre aceste lucruri. Nu te odihni nici măcar un ceas, până nu ești sigur de întoarcerea ta la Dumnezeu reală și neîndoielnică.

Tradus de la: [Was ist Bekehrung? \(2\)](#)

Titlul original: „Was ist Bekehrung?”
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1880, pag. 210-219
Completări după originalul „Conversion: What is it?”
din *Miscellaneous Writings*, Vol. 3

